

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งต่อการ
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1*

TECHNOLOGY LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS
AFFECTING THE IMPLEMENTATION OF THE STUDENT CARE AND
SUPPORT SYSTEM IN SCHOOLS UNDER NAKHON PHANOM PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

เขมทัต พิมทอง¹, ชาญวิทย์ หาญรินทร์² และ ไพฑูรย์ พวงยอด³

Khemmathat Phimthong¹, Chanwit Hanrin² and Paitoon Puangyod³

¹⁻³สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

¹⁻³Educational Administration and Development, Faculty of Education,

Nakhon Phanom University, Thailand

Corresponding Author's Email: 676150110218@npu.ac.th

วันที่รับบทความ : 18 มีนาคม 2569; วันแก้ไขบทความ 24 มีนาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 26 มีนาคม 2569

Received 18 March 2026; Revised 24 March 2026; Accepted 26 March 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา (2) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (3) ตรวจสอบความสัมพันธ์

Citation:

* เขมทัต พิมทอง, ชาญวิทย์ หาญรินทร์ และ ไพฑูรย์ พวงยอด. (2569). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(3), 1259-1276.

Khemmathat Phimthong, Chanwit Hanrin and Paitoon Puangyod. (2026). Technology Leadership Of School Administrators Affecting The Implementation Of The Student Care And Support System In Schools Under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1.

Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(3), 1259-1276.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ (4) วิเคราะห์ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานระบบดังกล่าว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 260 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 2 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวน การหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า (1) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก (2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากกว่า (3) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (4) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การบูรณาการเทคโนโลยี การคำนึงถึงกฎหมายและจริยธรรม การใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล และความรู้ด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร สามารถร่วมกันพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ร้อยละ 55 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี, ผู้บริหารสถานศึกษา, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

This study aimed to (1) examine and compare the level of technological leadership of school administrators classified by status and school size, (2) examine and compare the level of student support system implementation, (3) investigate the relationship between technological leadership and the implementation of the student support system, and (4) analyze the technological leadership factors influencing the implementation of such a system. The sample

consisted of 260 school administrators and teachers selected through stratified random sampling. The research instruments were two sets of rating-scale questionnaires. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean and standard deviation, and inferential statistics, including t-test, analysis of variance (ANOVA), Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis.

The findings revealed that (1) the overall level of technological leadership of school administrators was high, with statistically significant differences based on status and school size, where medium-sized and large schools reported higher mean scores than small schools; (2) the overall implementation of the student support system was also at a high level, with statistically significant differences based on status and school size, where medium-sized and large schools demonstrated more systematic and effective implementation; (3) technological leadership was positively correlated with the implementation of the student support system at a relatively high level, with statistical significance at the .01 level; and (4) technological leadership dimensions, including technology integration, legal and ethical considerations, the use of technology for evaluation, and administrators' technological knowledge, jointly predicted 55 percent of the variance in the implementation of the student support system, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Technological Leadership, School Administrators, Student Support System

บทนำ

ในบริบทของสังคมโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ระบบการศึกษาจึงต้องมีการปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพที่เหมาะสมกับยุคสมัย การจัดการศึกษามีได้มุ่งเน้นเพียงการถ่ายทอดองค์ความรู้เท่านั้น แต่ยังต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม

และความสามารถในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่ซับซ้อนในสังคมยุคใหม่ นักเรียนในฐานะกำลังสำคัญของประเทศอยู่ในช่วงวัยที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และพฤติกรรม จึงจำเป็นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างเหมาะสมและเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนจำนวนหนึ่งกำลังเผชิญกับปัญหาทางด้านจิตใจและพฤติกรรมที่หลากหลาย โดยข้อมูลจากหน่วยงานด้านสุขภาพจิตระบุว่า มีเยาวชนเข้ารับบริการให้คำปรึกษาเป็นจำนวนมาก และประเด็นปัญหาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับครอบครัว ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และความเครียดในชีวิตประจำวัน ซึ่งหากไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม อาจนำไปสู่ผลกระทบทั้งต่อตนเองและสังคมโดยรวม

จากสถานการณ์ดังกล่าว หน่วยงานด้านการศึกษาจึงได้กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการ “ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน” เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยครอบคลุมกระบวนการสำคัญ ได้แก่ การศึกษาข้อมูลนักเรียนรายบุคคล การคัดกรอง การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งเสริมศักยภาพ และการส่งต่อ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ปลอดภัย และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564)

ในขณะเดียวกัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบดังกล่าว โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาโดยมุ่งเน้นการส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัล และการบูรณาการทรัพยากรทางการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนรู้และการบริหารงาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1, 2567)

ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ต้องสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานที่ซับซ้อนและต้องอาศัยข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาครั้งนี้ อาศัยกรอบแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ซึ่งได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากทั้งนักวิชาการต่างประเทศและในประเทศ โดยแนวคิดดังกล่าวมุ่งเน้นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ อาทิ Ohler (2019), McLeod และ Lehmann (2011), Zhu (2016) และ Tran (2017) รวมถึงงานวิจัยในบริบทประเทศไทย เช่น ชูพงศ์ อยู่ภักดี และเกษกนก ดวงชาทม (2564), นิสา แป้นเชียร และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2564), รัตนาภรณ์ วัชรอติยาพล (2563), ไชยา ภาวะบุตร และคณะ (2563), ธนกฤต พราหมณ์นวก (2559) และสุนันทา สมใจ (2561)

จากการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาได้เป็น 6 ด้าน ได้แก่

- 1) วิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี
- 2) การบูรณาการเทคโนโลยีสู่การจัดการศึกษา
- 3) การสนับสนุนและการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยี

- 4) การวัดและประเมินผลด้วยเทคโนโลยี
- 5) มิติด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี
- 6) ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร

ในส่วนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทั้งในระดับนโยบายและงานวิชาการ อาทิ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) รวมถึงงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน เช่น แดนไพร์ สีมารคม (2564), นุจรี เมฆพิทักษ์ (2565), ศดานันท์ กันทะมา (2565), นัฏพันธ์ ดิศเจริญ (2565), ปิยะพร ป้อมเกษตร (2564), กิตติศักดิ์ ศิวินา (2558), พัฒน์อนิษฐ์ ตระกูลอินคอม (2568) และปิยพร สิงห์สุวรรณ (2566)

ผลจากการสังเคราะห์สามารถจัดระบบองค์ประกอบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้เป็น 5 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่

- 1) การศึกษาข้อมูลนักเรียนรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อเพื่อการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 2,594 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 244 คน และครู 2,350 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน ได้จากการกำหนดขนาดตัวอย่างตามเกณฑ์ร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และใช้

วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 100 คน และครู 160 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตัวแปรพยากรณ์ (Independent Variables) ประกอบด้วยภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี 6 ด้าน ได้แก่ วิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี

- 1) การบูรณาการเทคโนโลยีสู่การจัดการศึกษา
- 2) การสนับสนุนและบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยี
- 3) การวัดและประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยี
- 4) ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรม
- 5) ความรู้ด้านเทคโนโลยี

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่

- 1) การศึกษานักเรียนรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อ

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 6 องค์ประกอบหลัก ในส่วนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดตามองค์ประกอบของกระบวนการ ดำเนินงานที่สำคัญ 5 ขั้นตอน โดยเชื่อมโยงกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ และนำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Congruence: IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80–1.00 นอกจากนี้ยังมีการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยพบว่าค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามอยู่ในระดับเหมาะสม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับอยู่ในระดับสูง ($\alpha = .98$)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยประสานงานผ่านหน่วยงานต้นสังกัด และส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) จำนวน 260 ฉบับ จากสถานศึกษา 90 แห่ง ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ การวิเคราะห์เชิงสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และ ANOVA การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวมมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.10$ – 4.47) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 2 ด้านการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.47$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 6 ด้านความรู้ทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.10$)

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยภาพรวมของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี	4.44	.29	มาก
2. การบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการศึกษา	4.47	.30	มาก
3. การสนับสนุน การจัดการ และการดำเนินการโดยใช้เทคโนโลยี	4.32	.31	มาก
4. การวัดผล และการประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยี	4.44	.32	มาก
5. สังคม กฎหมาย และประเด็นทางจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี	4.44	.31	มาก
6. ความรู้ทางเทคโนโลยี	4.10	.45	มาก

2. ผลการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.39$ - 4.45) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.45$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.39$)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยภาพรวมของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.45	.34	มาก
2. การคัดกรองนักเรียน	4.39	.33	มาก
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.43	.29	มาก

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.40	.31	มาก
5. การส่งต่อ	4.44	.33	มาก

3. ผลการศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ
ผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมภาวะผู้นำเชิง
เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ($r_{xy} = .72$) กับ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ในระดับค่อนข้าง
สูง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร
สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

[illegible]

**** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**

4. ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ตัวแปร	B	SEb	Beta	t	Sig
ด้านการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการศึกษา (X_2)	.28	.06	.30	4.70**	.00
ด้านสังคม กฎหมาย และประเด็นทางจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี (X_5)	.12	.04	.20	3.55**	.00
ด้านความรู้ทางเทคโนโลยี (X_6)	.14	.06	.15	2.30*	.02
ด้านการวัดผล และการประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยี (X_4)					
R = .74 R ² = .55 R ² _{adj} = .54 SE _{est} = .19 F = 51.13 a = .95					

**** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05**

จากตารางที่ 2 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 6 ด้าน พบว่า มีจำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 สามารถเรียงลำดับจากตัวแปรพยากรณ์ ที่มีค่า B สูงไปต่ำได้ดังนี้ ด้านการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการศึกษา (X_2) ด้านสังคม กฎหมาย และประเด็นทางจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี (X_5) ด้านการวัดผล และการประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยี (X_4) และด้านความรู้ทางเทคโนโลยี (X_6) สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปร

พยากรณ์ทั้ง 4 ด้าน ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 55 ($R^2 = .55$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .95 + .28X_2 + .20X_5 + .14X_4 + .12X_6$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Zy' = + .30Z_2 + .22Z_5 + .15Z_4 + .20Z_6$$

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างตัวแปรดังกล่าว ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำมาอภิปรายเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในบริบทของสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การอภิปรายผลมุ่งเน้นการตีความผลการศึกษาในเชิงเหตุผล เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีความแตกต่างตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบริบทการบริหารที่แตกต่างกันในแต่ละประเภทของโรงเรียน โดยสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่มีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน และมีการจัดสรรบุคลากรหรือทรัพยากรด้านเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้บริหารสามารถกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์และพัฒนาระบบงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่สถานศึกษาขนาดเล็กมีลักษณะการบริหารที่ยืดหยุ่น ผู้บริหารมักมีบทบาทเชิงปฏิบัติสูง ทำให้สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว แต่ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและบุคลากรอาจส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องและความลึกของการพัฒนาเชิงระบบ ดังนั้น ความแตกต่างของการรับรู้ภาวะผู้นำจึงขึ้นอยู่กับทั้งโครงสร้างองค์กรและลักษณะการบริหารจัดการ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิดาร์ตัน ชมภูชัย (2567) ที่ชี้ให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับประสิทธิภาพของการบริหารสถานศึกษา และ

มีบทบาทในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนผลการวิเคราะห์พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา ซึ่งสามารถอธิบายได้จากความแตกต่างด้านทรัพยากรบุคคลและภาระงาน โดยสถานศึกษาขนาดเล็กแม้จะมีจำนวนนักเรียนน้อย แต่มีบุคลากรจำกัด ส่งผลให้ครูต้องรับผิดชอบหลายบทบาทพร้อมกัน ทำให้ภาระงานต่อบุคคลสูง และอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ในทางตรงกันข้าม สถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่มีการแบ่งบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน และมีการจัดทีมงานเฉพาะด้าน เช่น การคัดกรอง การให้คำปรึกษา และการส่งต่อ ส่งผลให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากกว่า ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของปริศรา สุภา (2568) ที่ระบุว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน โดยเน้นการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งด้านทักษะชีวิต อารมณ์ และการตัดสินใจ ซึ่งต้องอาศัยการบริหารจัดการที่เป็นระบบและมีการสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารจัดการที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของระบบดังกล่าวได้อย่างมีนัยสำคัญ การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูล การคัดกรองนักเรียน และการติดตามผลดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและแม่นยำ ส่งผลให้ครูสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ และให้การช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Flanagan และ Jacobsen (2003) ที่เน้นว่าผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางองค์กร พัฒนาศักยภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา

4. อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ผลการวิเคราะห์พบว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี 4 ด้าน ได้แก่ การบูรณาการเทคโนโลยี การคำนึงถึงมิติด้านกฎหมายและจริยธรรม การใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล และความรู้ด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร สามารถร่วมกันพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ร้อยละ 55 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีในฐานะปัจจัยกำหนดความสำเร็จของระบบ ทั้งนี้ เนื่องจาก

เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการ ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน ไปจนถึงการติดตามและประเมินผล ส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ธนกฤต พราหมณ์นก (2559) ที่ระบุว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาระบบการศึกษา โดยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ประการแรก ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา

ประการที่สอง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน และทุกองค์ประกอบมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สะท้อนถึงความเข้มแข็งของระบบในการดูแลและพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวม

ประการที่สาม ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการที่เน้นการใช้เทคโนโลยีสามารถสนับสนุนประสิทธิภาพของระบบได้อย่างชัดเจน

ประการที่สี่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ การบูรณาการเทคโนโลยี การคำนึงถึงมิติด้านกฎหมายและจริยธรรม การใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล และความรู้ด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ร้อยละ 55 ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทสำคัญของภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ในส่วนของ **ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้** (1) จากผลการวิจัยพบว่าด้านความรู้ทางเทคโนโลยีของผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด จึงควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ การตัดสินใจ และการติดตามประเมินผล เพื่อยกระดับการบริหารสู่รูปแบบที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-driven management) และสร้างวัฒนธรรมองค์กรเชิงดิจิทัลอย่างยั่งยืน (2)

ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่ากระบวนการคัดกรองนักเรียนยังเป็นจุดที่ควรได้รับการพัฒนา ดังนั้นสถานศึกษาควรพัฒนาระบบสารสนเทศที่สามารถรวบรวมวิเคราะห์ และจัดกลุ่มข้อมูลนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ เพื่อสนับสนุนการวางแผนช่วยเหลือเชิงรุกที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล และเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาได้อย่างทัน่วงที่ (3) จากผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ พบว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ การบูรณาการเทคโนโลยี การคำนึงถึงจริยธรรม และกฎหมาย การใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล และการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของระบบโดยรวม และขอเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป (1) ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังบริบททางการศึกษาระดับอื่น เช่น ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา หรือสถานศึกษาพิเศษ เพื่อเปรียบเทียบและยืนยันผลการวิจัยในบริบทที่แตกต่างกัน (2) ควรศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในเชิงลึก เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ (3) ควรศึกษาบทบาทของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการบริหารงานด้านอื่น ๆ ในสถานศึกษา เช่น การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร หรือการบริหารทรัพยากร เพื่อขยายองค์ความรู้และเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ ศิวินา. (2558). รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารการบริหารและการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, (1), 109-124.
- ชูพงศ์ อยู่ภักดี และกฤษณก ดวงชาทม. (2564). “แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 1”. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12(1), 34-47.

- แดนไพร สีมาคาม. (2564). กลยุทธ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใน *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต*. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ธนกฤต พรหมณีนก (2559). รูปแบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ใน *วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต*. สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธิดารัตน์ ชมภูชัย (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารกับ ประสิทธิภาพการบริหาร สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เชียงราย. ใน *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- นิสา แป้นเชียร และเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2564). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษาตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 21(1), 143-156
- นัญพันธ์ ดิศจเจริญ. (2565). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1. *วารสาร ศิลปะการจัดการ*, 3(2), 844–862.
- นุจรี เมฆพิทักษ์. (2565). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักไตรสิกขา ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(4), 171–184.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่10). บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ปรีศรา สุภา. (2568). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนมเขต 2. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ*, 7(1), 162–174
- ปิยะพร ป้อมเกษตร. (2564). การวิเคราะห์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ เสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย*, 49(4), 1-13

- ปิยพร สิงห์สุวรรณ. (2566). แนวทางการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1. *วารสารบัณฑิตสาเกตปริทรรศน์*, 8(2), 306-320.
- พัฒน์อนิษฐ์ ตระกูลอินคอม. (2568). การบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน บนพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดารที่มีความยุ่งยากมากที่สุดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่. *วารสารครูทรรศน์*, 5(1), 192-206
- รัตนารณ์ วัชรอติยาพล. (2563). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร. ใน *วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต*. สาขาการบริหาร การศึกษบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ศดานันท์ กันทะมา. (2565). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา. *วารสารบริหารการศึกษাবัณฑิต*, 22(1), 4-552.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2564*. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2565*. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. (2567). *คู่มือปฏิบัติงาน กลุ่ม ส่งเสริมการจัดการศึกษา*. จาก <https://drive.google.com/file/d/1q05j0RVzloEWY48LdTDje8Pdzfyhb2qe/view>.
- สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์. (2568). โพสต์เผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพจิตเด็ก และวัยรุ่น [Facebook post]. <https://www.facebook.com/smartteencamri/posts/pfbid02m4z8LhqXSe7BNV236W7FJqHQykeEPWPXHWq7nA3NU2RKch2XYMqJ83CVVsxDUavl?rdid=YtC9wcXauzcuhXZG#>
- สุนันทา สมใจ. (2561). การบริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี. *วารสารวิทยาลัย ดุสิตธานี*, 12(1), 350-363.

ไชยา ภาวะบุตร และคณะ. (2563). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 9(33), 1-7.

Flanagan & Jacobsen. (2003). Technology leadership for the twenty-first century principal. *Journal of Educational Administration*, 41(2), 124-142.

McLeod, S., & Lehmann, C. (2011). *What school leaders need to know about digital technologies and social media*. Jossey-Bass.

Ohler, J. (2019). *Digital leadership: A framework for school leaders*. Educational Technology Publications.

Tran, L. (2017). *Digital Transformation: The 5 Must-Have Skills for Digital Leaders*. <https://www.inloox.com/company/Blog/articles/digital-transformation-the-5-must-have-skills-for-digital-leaders/>.

Zhu, P. (2016). *Five Key Elements in Digital Leadership*. <http://futureofcio.blogspot.com/2014/10/digital-leadership-effectiveness.html>.